

BON DIA – dimarts, 7 d'abril 2020

Avui, he tingut l'oportunitat, abans d'anar al "super", de passar per l'església parroquial, la petita Jerusalem del nostre barri de Navas.

Us invito a acompanyar-me per fer-hi una "visita virtual" en aquets dies especials de Setmana Santa.

He entrat per la porta de ferro, la primera muralla. En aquest espai obert, abans d'introduir-me en el temple. M'han saludat els arbres de l'esquerra, amb el seu mormol de les fulles bellugadisses mogudes pel vent. DIUMENGE DE RAMS, bona senyal, el pelegrinatge de Quaresma ens porta fins a l'entrada de Jerusalem.

Obro el portal de fusta, entro en el vestíbul, els despatxos estan tancats, silenciosos i a les fosques. Ara no es temps de xarreres, més aviat temps d'escolta i de contemplació.

Travesso la segona muralla, les portes de vidre i se'm presenta l'església: alta, gran, silenciosa i estàtica, amb els bancs ben ordenats però buits...

Començo a circular per la dreta, passant pel costat de la cartellera gran on hi han encara dos cartells policromats; en el primer, uns nois i noies asseguts per terra i un salesià, tots jugant, es una parròquia salesiana i no hi poden faltar els destinataris. L'altre cartell hi ha en lletres grosses, ACOMPANYAR EN LA SOLETAT, i amb lletra petita: VENIU A MI TOTS ELS QUE ESTEU AFEIXIUGATS, adient i mai tan actual i realista com en el que estem vivim.

Arribo a la CREU, el Senyor clavat, estàtic i silenciós. Al seus peus unes oracions en català i castellà, retinc un frase: CONTEMPLANT EL TEU ROSTRE

QUE REFLECTIX EL ROSTRE

ADOLORIT DE TOTA L'HUMANITAT

(No ho digueu a ningú, però a sota hi ha la petita bugia sempre encesa del lampadari i si li dons a l'interruptor i l'apagues i el tornes a encendre, s'il·luminen totes les bugies de cop, més d'un centenar, i em dic a mi mateix, tots els feligresos son aquí als teus peus a traves d'aquestes petites llumetes). En falten algunes, perquè s'han fos, tu els has cridat més a prop teu, però hi som tots i totes. Pregó en silenci i recolliment, DIVENDRES SANT

Segueixo endavant i trobo, quasi be arraconada, però serena i d'una sola peça, la Mare Dolorosa amb el seu Fill a la falda, la dolorosa, no té llumetes però estar de dol i trista no per Ell, potser per a tots nosaltres. AVE MARIA. Voldria fer-li un petó, però un rètol als seus peus m'adverteix (Eviteu tocar i fer-hi petons a les imatges) es la petita creu de molts pares i mares a la llar, quan tornen de la feina...

Segueixo pel costat de la sagristia, passo al costat dels instruments musicals, ara silenciosos i embolcallats en draps discrets perquè encara no ha arribat la Pasqua.

Entro a la alta i lluminosa capella del sagrament, el sagrari estàtic i reservat amb la seva llàntia al costat, encesa, càlida i bellugadissa fent companyia silenciosa en nom nostre al Senyor.

I enmig la taula de l'Eucaristia, amb les estovalles posades i els ciris a punt, amb el faristol on es proclama la Paraula, tot preparat per començar una nova celebració, ara hi manquen només els invitats. Esperem que aviat hi serem tots de nou. (Abans que podíem ser-hi, a cops no hi érem, i ara que no podem hem redescobert el teu do). DIJOURS SANT.

Abans de sortir per l'altra porta, MARIA AUXILIADORA, sempre a punt, al seu i el nostre costat, dreta, serena, acollidora, presentant el seu infant a tots...una verdadera marassa (torno a encendre i apagar el lampadari) ple de llumetes, hi som tot si totes, no hi manca ningú..."Auxili dels Cristians, pregueu per nosaltres"

Surto per la porta i vaig on hi ha el sagrament de la Reconciliació...Es el moment de reconciliar-nos amb els germans i germans amb els que convivim aquests dies, el Senyor ja ho ha fet no hi ha cap sacerdot per administrar el perdó però es el nostre moment personal de reconciliar-nos amb els altres.

Saludo de pas a la Moreneta, que darrera el vidre em mira i m'anima ha seguir confiant, sota la mirada llunyana de Teresa de Calcuta.

Se'm presenta la pila baptismal, font de vida i d'iniciació cristiana, no resisteixo la temptació d'engegar el petit sortidor, que brolla dret, entremaliat i joiós, mentre llegeixo en la paret de l'altar, "Doneu-nos d'aquesta aigua" del diumenge tercer de quaresma.

No hi ha el ciri pasqual, encara no arribat la nova Pasqua...però tot seguit en el recó de la paret, sobre una estreta estrangeria, en angle, 19 ciris grans dels altres anys esperant el nou 2020.

Segueix junt a la paret i trobo dos cartells, policromats, el dels 7 SAGRAMENTS de la gràcia i la vida de l'església i un mapa de Palestina, la terra que va acollir Jesús.

Ja soc als peus de D.BOSCO, acompanyat d'un adolescent, es el pare, guia i mestre dels joves i patró i titular de la nostra parròquia. Una petita pregària perquè ens protegeixi i ens guii, ell que va patir també, a la seva època, la pandèmia del colera. Torno de nou a encendre i apagar el lampadari, s'encenen les 144 bugies, les he contat a aquest cop, representen a tots els nostres infants, nois/es, adolescents, joves i animadors de la nostra comunitat: catequesi, esplai, PES, grups i moviments...Tots hi son no hi manca ningú.

Segueixo el periple i llegeixo en la gran cartellera dels fons: "No hi ha somnis impossibles", "Cursa solidaria", "Vols", Voluntariat internacional" Camp de treball", segueixo i la frase DIVISA d'enguany: "TOTS SOM U", diverses fotografies del món salesià i l'estrena del Rector Major: "BONS CRISTIANS i HONRATS CIUTADANS". Finalment una invitació: VINE A LA CATEQUESI, i al costat l'últim rètol: VINE I SEGUEIX-ME...Es el moment i la invitació al compromís personal...

Abans de sortir, la darrera ullada al conjunt de l'església. Llegeixo la frase del altar: CAMINEM JUNTS CAP A LA PASQUA, amb la setmana santa ja hem començat i estem acabant aquest pelegrinatge.

Anava ja a sortir, quan em giro de nou per mirar les múltiples i variades plantes que adornen i alegren, l'ambient, elles, sense el "corona-virus", ufanes, dretes i joioses ens estant dient que la PRIMAVERA, ha arribat, es aquí, perquè SOM, A PASQUA, LA PASQUA DE RESSURRECCIÓ...AL.LELUIA!